

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 10Co/141/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1715209424
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ayše Pružinec - Erenová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1715209424.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ayše Pružinec Erenovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a JUDr. Romana Majerského v právnej veci žalobcu: F. S., J. XX. XX. XXXX, G. J. X. Č.. XXX, O. X., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s. r. o., Sládkovičova ul. č. 13, Žilina, IČO: 47 232 072, proti žalovaným: X/ M. S., J. XX. XX. XXXX, G. E. W.. Č.. XX, G., X/ K. Z., J. XX. XX. XXXX, G. G. W.. Č.. XX, H., X/ L. Z., J. XX. XX. XXXX, G. K. I. Č.. XXX, N., X/ K. Z., J. XX. XX. XXXX, G. W.. X. Z. Č.. XXX, N., Č. V., žalovaní 1/ až 4/ zastúpení advokátom: JUDr. Marián Alušic, Bieloruská ul. č. 7, Bratislava, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 17. októbra 2016, č. k. 7C/51/2016 - 139, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/ až 4/ **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal určenia, že nehnuteľnosť K. Č.. XXX/X - Q. K. Q. I.S. XX.XXX S.2. J. N. I. H. Ú. Z., Q. O. X., Q. N., L. na Okresnom Ú. - H. Q. N. na X. Č.. XXXX, bola ku dňu smrti vo vlastníctve poručiteľov Z. O., L. O. XX. XX. XXXX M. Z. O., L. O. XX. XX. XXXX, žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovaným 1/ až 4/ trovy konania v celom rozsahu s tým, že o výške priznanej náhrady trov konania žalovaných 1/ až 4/ rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil právne ust. § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 137 písm. c) C. s. p. a vecne nedostatkom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v spore. Uviedol, že na základe rozhodnutí Konfiškačnej komisie Okresného národného výboru v Šamoríne č. 682/46.I. a č. 681/46.I. zo dňa 18. 10. 1946 došlo dňom 01. 03. 1945 ku konfiškácii všetkého poľnohospodárskeho majetku vo výlučnom vlastníctve fyzických osôb nemeckej národnosti Z. O., J. XX. XX. XXXX, L. O. XX. XX. XXXX M. Z. O., J. XX. XX. XXXX, L. O. XX. XX. XXXX, ktorý sa nachádzal na celom území Slovenskej republiky, vrátane nehnuteľnosti - K. Č.. XXX/X, O. K.: Q. K. Q. I.S. XX.XXX S.2., J. N. I. H. Ú. Z., Q. O. X., Q. N., K.Č. L. I. Č.. XXXX/XX-X zo dňa 07. 03. 1949, vydaného Poverením Pôdohospodárstva a pozemkovej reformy vyplýva, že K. Č.. XXX/X D. I. K.-H. I. Č.. XXX bola na základe predmetného Výmeru pridelená do bezpodielového spoluvlastníctva manželov Z. Z. M. Z. Z., V. X. N. tým, že dňa 29. 11. 1988 došlo pred Štátnym notárstvom Bratislava - vidiek v Bratislave za prítomnosti zákonných dedičov X. M. Z.H., J. XX. XX. XXXX, G. N., W. X. Z. Č.. XXX, X. L. Z., J. XX. XX. XXXX, G. K. I. Č.. XXX, Q. N., X. S. Z., J. XX. XX. XXXX, G. O. X. Č.. XXX/I, H. K. O. po K. Z. Z., J. XX. XX. XXXX, L. XX. XX. XXXX. Poukázal na skutočnosť, že na základe právoplatného rozhodnutia Štátneho notárstva Bratislava - vidiek zo dňa 29. 11. 1988, č. k. D1491/88 - 15 pôdu v užívaní socialistickej

organizácie vrátane K. Č.. XXX/X (K. U. D. M. K. Č.. XXX/X), nachádzajúcej sa v katastrálnom území JÁ., L. I. K. I. Č.. XXX, v spoluvlastníckom podiele 1 po dohode dedičov prebral syn poručiteľa L. Z., V. Z., J.. XX. XX. XXXX, t. j. žalovaný 3/ s tým, že keby bola vypustená z užívania alebo poskytnutá za ňu náhrada, vyplatí ostatných spoludedičov sumami pripadajúcimi na ich dedičské podiely, ale nakoľko pri prejednaní dedičstva po poručiteľovi Z. Z., L. O. XX. XX. XXXX na bývalom Štátnom notárstve Bratislava - vidiek, sp. zn. D 1491/88 došlo k omylu v tom, že do dedičstva po poručiteľovi bola zahrnutá pôda v užívaní socialistickej organizácie v katastrálnom území Z.H. v širšom rozsahu ako bola skutočne vo vlastníctve poručiteľa, spravil žalovaný X/ L. Z. na Notárskom úrade notárky JUDr. Márie Sporkovej, dňa 16. 08. 2001 do notárkou spísanej Notárskej zápisnice č. N 268/2001, NZ 249/2001 vyhlásenie o právne významnej skutočnosti, týkajúcej sa žiadosti syna poručiteľa - žalovaného 3/, aby Okresný úrad Senec, odbor katastrálny založil list vlastníctva na meno L. Z., J.. XX. XX. XXXX, iba na pozemky, ktoré poručiteľ skutočne mal vo vlastníctve z titulu prídely a ktoré žalovaný 3/ mal skutočne zdediť rozhodnutím bývalého Štátneho notárstva Bratislava - vidiek, sp. zn. D 1491/88 a boli špecifikované v predmetnej notárskej zápisnici, vrátane parcely Č.. XXX/X (K. U. D. M. K. Č.. XXX/X), nachádzajúcej sa v katastrálnom území Z., zapísanej v pozemnoknižnej vložke Č.. XXX. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol, že z Notárskej zápisnice N 303/2002, NZ 251/2002, spísanej dňa 25. 04. 2002 na Notárskom úrade v Skalici, pred notárom JUDr. Jozefom Kremlo, o uzatvorení darovacej zmluvy medzi žalovanými 1/ až 3/ vyplýva, že žalovaný 3/ ako podielový spoluvlastník parcely č. 183/7, druh pozemku: orná pôda o výmere 11.485 m² (v podiele vo veľkosti 1) ako darca daroval z predmetnej parcely podiel vo veľkosti 1 - iny v prospech svojej dcéry žalovanej 1/. M. S., V. Z. a podiel vo veľkosti 1 - iny v prospech obdarovaného (svojho syna) žalovaného X/ K. Z., ktorých zápis vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti bol povolený Správou katastra Senec dňa 16. 05. 2002, pod č. V-1079/02, pričom ako vyplýva z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX zo dňa 11. 12. 2015, sú podielovými spoluvlastníkmi K. Č.. XXX/X žalovaní 1/ až 4/, a to v nasledovných spoluvlastníckych podieloch: X. M. S., V. Z., J.. XX. XX. XXXX, K. I. I. X/X, X. K. Z., J.. XX. XX. XXXX, K. I. I.H. X/X, X. L. Z., V. Z., J.. XX. XX. XXXX, K. I. I. X/XX, X. K. Z., V. Z., J.. XX. XX. XXXX, K. I. I. X/XX. Poukázal na skutočnosť, že z rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 15. februára 2010, č. k. 5C/148/2008 - 149 vyplýva, že žalobou podanou dňa 13. 03. 2015 sa žalobca voči (pôvodne) žalovaným 1/. M. S., V. Z., J.. XX. XX. XXXX, X/ K. Z., J.. XX. XX. XXXX, X/ S. Z., V. Z., J.. XX. XX. XXXX, X/ L. Z., V. Z., J.. XX. XX. XXXX, X/ K. Z., V. Z., J.. XX. XX. XXXX, domáhal určenia, že je vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti, avšak žalobu rozsudkom zo dňa 15. februára 2010, č. k. 5C/148/2008 - 149 zamietol z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu a Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalobcu predmetný rozsudok ako vecne správny rozsudkom zo dňa 09. marca 2011, č. k. 7Co/177/2010 - 283, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. 04. 2011 potvrdil s tým, že žalobca v konaní vzhľadom na nález Ústavného súdu SR zo dňa 21. 10. 2010, č. k. I. ÚS 225/2010 - 44 poukázal aj na právnu skutočnosť, že je zákonným dedičom v III. dedičskej skupine ako synovec (syn sestry poručiteľa) po poručiteľoch Z. O., J.. XX. XX. XXXX, L. O. XX. XX. XXXX M. Z. O., J.. XX. XX. XXXX, L. O. XX. XX. XXXX. Uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby ani žiadnym hodnoverným dokumentom, že je oprávnený sa domáhať uvedeného žalobného petitu, aj keď vyhodnotil, že v danej veci má naliehavý právny záujem, pričom sa stotožnil s vyjadrením právneho zástupcu žalovaných, že žalobca nepreukázal ani skutočnosť, že sa nejedná o nerozlučné procesné spoločenstvo na strane žalobcu, keďže počas konania vystupoval stále ako samojediný, preto žalobu ako nedôvodnú zamietol, keďže dôkazné bremeno ohľadom aktívnej legitímácie v spore je výsostne na žalobcovi, ktoré však v spore neuniesol a všetky jeho tvrdenia ohľadom neplatnosti právnych úkonov (konfiškačná listina, výmer, atď.) vyhodnotil ako účelové a ničím nepodložené. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil právne ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C. s. p. a vecne tým, že žalovaní 1/ až 4/ boli v spore procesný úspešní, a preto im priznal voči žalobcovi ako neúspešnej procesnej strane náhradu trov konania v celom rozsahu, o ktorej výške rozhodne po právoplatnosti rozsudku súdny úradník samostatným uznesením.

2.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C. s. p.), rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p.) a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že Okresný súd Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 5C/148/2008 žalobu zamietol a Krajský súd v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 7Co/177/2010 prvoinštančný rozsudok potvrdil z dôvodu, že nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu a naliehavý právny záujem na určovacej žalobe,

pričom sa domáhal určenia vlastníckeho práva po poručiteľoch Z.Á. O. M. Z. O. aj v iných obdobných konaniach, kedy súdy taktiež žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietli, preto podal ústavnú sťažnosť, ktorej Ústavný súd SR nálezom zo dňa 21. 10. 2010, č. k. I. ÚS 225/2010 - 44 vyhovel a vyslovil, že ako dedič v III. dedičskej skupine po poručiteľoch je aktívne vecne legitímovaný vo veci prejednávania dedičstva, o ktorom doteraz nebolo v dedičskom konaní rozhodnuté, ani neboli zistení iní dedičia a má naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Poukázal na skutočnosť, že citovaný nález Ústavného súdu akceptovali aj súdy rozhodujúce o jeho žalobe v obdobných veciach, pričom pôvodný rozsudok Okresného súdu Pezinok pod sp. zn. 5C/148/2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 7Co/177/2010 - 283, zamietol žalobu iba z procesných dôvodov, a preto nepredstavuje prekážku rozsúdenej veci. Vytkol súdu prvej inštancie, že pokiaľ vychádzal z toho, že nie je aktívne legitímovaný k podaniu žaloby, ide o nedostatok procesnej podmienky, pre ktorý mal konanie zastaviť a nie žalobu zamietnuť.

3.

Žalovaní 1/ až 4/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že navrhujú napadnutý rozsudok potvrdiť s tým, že podrobné stanovisko zaujali vo vyjadrení k žalobe zo dňa 24. 05. 2016, preto k veci nemajú viac čo uviesť. Uviedli, že nález Ústavného súdu SR vyslovil, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení, ktorého sa domáha a je aktívne vecne legitímovaný na podanie žaloby, ale neposudzoval otázku, že vystupuje ako jeden z nerozlučného procesného spoločenstva, resp. nepreukázal opak, pričom aj notárka JUDr. Sporková v dedičskom konaní požaduje od žalobcu, okrem iného, okruh dedičov a dedičské rozhodnutie z Rakúska. Nestotožnili sa s názorom žalobcu, že súd prvej inštancie mal v takomto prípade konanie zastaviť a nie žalobu zamietnuť.

4.

Žalobca sa k vyjadreniu žalovaných 1/ až 4/, ktoré bolo doručené jeho právnomu zástupcovi dňa 18. 04. 2017, nevyjadril.

5.

Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 379 a § 378 ods. 1 C. s. p. (zák. č. 160/2015 Z. z. účinný od 01. 07. 2016, Civilný sporový poriadok), túto prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania, keďže nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval to dôležitý verejný záujem a rozsudok verejne vyhlásil dňa 28. februára 2019 podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 219 ods. 3 C. s. p., pričom o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a ich právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom.

6.

Podľa § 470 ods. 1 C. s. p. (zákon č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok, účinný od 01. 07. 2016), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

7.

Podľa § 470 ods. 2 C. s. p., právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie vecnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobu žalobcu zamietol z dôvodu nedostatku jeho aktívnej vecnej legitímácie v konaní.

9.

Z obsahu žaloby žalobcu, ktorú podal na súd prvej inštancie dňa 21. 12. 2015 vyplýva, že sa domáhal určenia, že nehnuteľnosť, K. Č.. XXX/X, druh pozemku: orná pôda o výmere 11.485 m², nachádzajúca sa v katastrálnom území Z., Q. O. X., Q. N., L. na X. I. Č.. XXXX, I. Okresným Ú. I. N., H. Q., bola ku dňu smrti vo vlastníctve poručiteľov Z. O., J. XX. XX. XXXX, L. O. XX. XX. XXXX M. Z. O., J. XX. XX. XXXX, L. O. XX. XX. XXXX, ktorí boli vlastníkmi rozsiahlej poľnohospodárskej pôdy a majetku v katastrálnom území O. X. až do času, keď Konfiškačná komisia v sídle Okresného národného výboru v Šamoríne dňa 18. októbra 1946, číslo 681/46.I rozhodla, že je potrebné ich podľa § 1 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 104/1945 Sb. n. SNR v znení čl. I. nariadenia č. 64/1946 Sb. n. SNR považovať za osoby nemeckej národnosti a na základe týchto rozhodnutí sa považuje ich pôdohospodársky majetok ku dňu 01. marca 1945 skonfiškovaný, avšak tieto rozhodnutia im neboli nikdy doručené, preto nikdy nenadobudli právoplatnosť, ale napriek tomu bol pozemok, K. Č.. XXX/X, druh pozemku: roľa o výmere 11.485 m², Výmerom Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 07. marca 1949, číslo 3014/48 - 1 pridelený právnym predchodcom žalovaných 1/ až 4/, Z. Z. M. Z. S. Z., V. X..

10.

Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že Ústavný súd SR nálezom zo dňa 21. októbra 2010, č. k. I. ÚS 225/2010 - 44 rozhodol, že základné právo žalobcu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd boli rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. apríla 2008, sp. zn. 9Co/449/2006 porušené, rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. apríla 2008, sp. zn. 9Co/449/2006 zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie, keď sa nestotožnil s odmietavými závermi krajského súdu k návrhu sťažovateľa, či je možné ho považovať za dediča po zomrelom Z. O., ktorý bol bratom matky sťažovateľa (t. j. sťažovateľ prichádza do úvahy ako dedič v III. skupine podľa § 475 ods. 2 Občianskeho zákonníka) napriek tomu, že sťažovateľ podal Okresnému súdu Pezinok návrh na prejednanie dedičstva, o ktorom nebolo doteraz rozhodnuté s tým, že dedičstvo sa nadobúda smrťou poručiteľa (§ 460 Občianskeho zákonníka) a až do konečného prejednania dedičstva súdom, resp. zistenia iných zákonných (závetných) dedičov sťažovateľ disponuje príslušnou vecnou legitimáciou vyplývajúcou pre neho z hmotného práva (podľa VII. časti Občianskeho zákonníka, najmä § 460, § 475 ods. 2), pričom inými slovami, už smrť fyzickej osoby, teda poručiteľa, spôsobuje vznik dedičskoprávneho vzťahu a tento trvá dovtedy, kým sa v rámci následného prejednávania a rozhodovania súdu (súdneho komisára) v dedičskej veci nepreukáže niečo iné.

11.

Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť strany sporu za to, že za konania neboli preukázané jej tvrdenia, a preto muselo byť o veci samej rozhodnuté v jej neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností spočíva na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, resp. stranu sporu (od 01. 07. 2016), ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

12.

Odvolačný súd považuje za nutné uviesť, že na to, aby sa niekto stal stranou v spore, netreba, aby bol účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v spore ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom) alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným), avšak či bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jeden účastník subjektom práva a účastník na opačnej procesnej strane subjektom povinností, ktoré sú predmetom konania, sa v civilnom procesnom práve používa pojem vecná legitimácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotnoprávneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho

oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

13.

Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že žalobca v spore nepreukázal aktívnu vecnú legitímáciu, nakoľko skutočnosť, že je dedičom v III. dedičskej skupine po poručiťoch Z. M. Z. O., napriek procesnej povinnosti vyplývajúcej z ust. § 120 ods. 1 O. s. p. účinného do 30. 06. 2016 a ust. § 132 C. s. p. účinného od 01. 07. 2016, nepreukazoval žiadnym dôkazom, ale iba púhymi tvrdeniami v žalobe, pričom preukázanie nevyhnutných skutkových okolností potrebných pre právne posúdenie existencie hmotnoprávneho dedičského vzťahu žalobcu a jeho právnych predchodcov, je esenciálnou podmienkou procesu dokazovania v spore, ktorej nesplnenie vylučuje, aby sa protistrana mohla právne účinnými prostriedkami brániť a súd mohol žalobe vyhovieť s tým, že tento nedostatok v procesnej aktivite žalobcu nie je možné nahradiť vlastnou činnosťou konajúceho súdu (s výnimkou, ak bez vlastnej viny nemôže predložiť dôkaz v spore) ani odkazom na odôvodnenia k žalobe pripojených súdnych rozhodnutí.

14.

Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že žalobca v konaní vôbec nepreukázal, že K. Č.. XXX/X, druh pozemku: orná pôda o výmere 11.485 m² bola vo vlastníctve právnych predchodcov Z. M. Z. O., nakoľko Výmerom Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy zo dňa 07. marca 1949, Č.: XXXX/XX - X., bola okrem iných do vlastníctva Z. Z. M. S. Z., V. X., pridelená pôdohospodárska nehnuteľnosť v katastrálnom území Z., M. Y. K. Č.. XXX/X o výmere 1,1485 ha, zapísaná v pozemnoknižnej vložke Č.. XXX, avšak z Rozhodnutí Konfiškačnej komisie zo dňa 18. októbra 1946, predmetného (neúplnej fotokópie) Výmeru zo dňa 07. marca 1949, výpisu z evidencie nehnuteľností (č. I. 31 spisu) ani listov vlastníctva Č.. XXX, XXXX (č. I. 39 až 41 spisu), či ostatných žalobcom predložených dôkazov nevyplýva, že ide o totožnú pozemkovú nehnuteľnosť aká je predmetom sporu, pričom správne sa mal žalobca domáhať, že nehnuteľnosť patrí do dedičstva po poručiťoch Z. M. Z. O., nakoľko po smrti poručiťa môžu vo všeobecnosti nastať právne skutočnosti, s ktorými právny poriadok spája vznik vlastníctva niekoho iného (napríklad vydržaním) a v konaní, v ktorom sa zisťuje, či určitá vec bola v čase smrti poručiťa v jeho vlastníctve, sú však takéto (neskoršie) skutočnosti právne bezvýznamné (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 16. 12. 2010, sp. zn. 3 Cdo 154/2010).

15.

Odvolací súd sa zo všetkých uvedených dôvodov v celom rozsahu stotožnil so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, spĺňajúcim všetky požiadavky vyplývajúce z ust. § 220 ods. 2 C. s. p., v ktorom sa správne a presvedčivo argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením veci, a preto napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 C. s. p.

16.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 2 C. s. p. tak, že žalovaným 1/ až 4/ úspešným v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C. s. p. v spojení s § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).